

Reżyseria teatru telewizji jako gatunku hybrydowego – między teatrem a filmem, na podstawie „Breakoutu” wg Wojciecha Tomczyka i „Victorii” wg Joanny Murray-Smith

Teatr telewizji jest tworem hybrydowym, czerpie z obu starszych sztuk, zarówno z teatru scenicznego, dla którego ważne jest słowo i wykorzystanie umownej przestrzeni jak i z filmu, którego prymatem jest obraz, iluzja świata przedstawionego za pomocą kamery, utrwalona cyfrowo. Wszystkie te sztuki w dobie rozwiniętej techniki cyfrowej zazębiają się coraz bardziej. W zależności od specyfiki adaptowanego tekstu teatr tv może mieć orientację albo bardziej filmową albo bliższą teatrowi scenicznemu, ważne są również warunki wykonalności w obostrzonym reżimie produkcji tv. Tekst *Breakoutu* z jego symboliką i pewną chwilami sztucznością dialogów reżyserowałam we wnętrzach naturalnych i plenerach, by wydobyć też jego surrealistyczność. Natomiast psychologiczny tekst *Victorii* konstruowałam w przestrzeni telewizyjnego studia, z bardziej symboliczną dekoracją, która miała uwypuklać stany emocjonalne bohaterów i być w kontrapunkcie do realistycznej historii. W obu realizacjach używałam środków znamienych i dla teatru scenicznego i dla filmu dowodząc hybrydowości teatru tv.

Breakout - Pisarz, celebryta ze stolicy trafia na prowincję do domu dwóch sióstr czekając na naprawę auta przez Mechanika, który okazuje się ojcem sióstr oraz autorem książki, którą splotował celebryta i czytał na miejscowym spotkaniu. Konfrontacja celebryty z prowincjuszami nie wypada na korzyść tego pierwszego, rozwiewa też wyobrażenia tych drugich o współczesnych elitach.

Victoria - Arthur i Victoria to para z 32-letnim stażem. On jest eseistą, ona była świetną poetką, do momentu, kiedy urodziła córkę. Odwiedza ich dziennikarka, Claudia, adorantka poezji Victorii, rówieśniczka córki. Claudia robi wywiad z Arturem i uwodzi go, a ten rzuca dla niej dawne życie. Victoria po pierwszym szoku, odbudowuje dawną siebie, wydaje kolejny tomik. Romans Arthura kończy się. Małżonkowie zmienieni spotykają się ponownie. Nie wiadomo czy do siebie wrócą.

Ewa Pytka

Ewa Pytka Abstract

**Directing Television Theatre as a Hybrid Genre Located between Theatre and Film,
exemplified by two productions, *Breakout*, by Wojciech Tomczyk and *Victoria*, by Joanna
Murray-Smith**

Television theatre is a hybrid creature which draws on two older genres of art. One is the theatre of the stage, where words and the symbolic use of space are vital, and the other is film, where the image is king and illusions of the world are presented via cameras and digitally preserved. In an era of highly developed digital technology, these arts have been overlapping one another and they continue to do so. Depending on the specific nature of the text being adapted, television theatre might be more oriented either towards film or towards the theatre of the stage. Equally as crucial is the rigorous regime of television production and what those conditions make feasible. *Breakout* is a script imbued with symbolism and featuring moments of artificiality in the dialogue. My directorial decision to set it in natural interiors and exteriors not only took that into account, but was also driven by my intention to draw out its surrealism. *Victoria*, though, is a psychological drama and I created that production in a television studio, using more symbolic scenery which was designed to bring the central characters' emotional state into relief and serve as a counterpoint to the realistic story. In both cases, some of the devices I used are typical of the stage and some are characteristic of film. As such, they serve to prove the hybrid nature of television theatre.

***Breakout*:** a celebrity writer from the capital city winds up in the provincial home of two sisters while he is waiting for his car to be fixed. The Mechanic turns out to be the sisters' father and the author of a book which the writer plagiarised in a work he has just read at a local event. The confrontation between the celebrity and the 'provincials' reveals the former in a far from flattering light and shatters the latter's notions of our contemporary elite.

Victoria (original English title *Honour*): Arthur and Victoria have been a couple for thirty-two years. He is an essayist and she was a brilliant poet until she gave birth to their daughter. A journalist, Claudia, visits them. The same age as their daughter and an admirer of Victoria's poetry, she has come to interview Arthur. She beguiles him and he gives everything up for her. Once the first shock has passed, Victoria rebuilds her former self and publishes a new book of poetry. Arthur's romance comes to an end. The couple meets again. Both of them have changed. Will they get back together? Who knows?

Ewa Pytka